

Bilag til Bet. o. Lovf. om Opførelse af et nyt Garnisonssygehus i København.

med Forskel 15 for de to Servicer, saaledes at denne Forskel kan tillægges nogen Tilforladelighed. Det, der er givet, er, at de syge, der henvises til Hospitalet, skal modtages, og at det vil bero paa Tilfældet, om det bliver den kirurgiske eller den medicinske Service, der efter de forhaandenværende Sygehusbestemmelser om de syges Fordeling først bliver belagt, hvorefter de vedkommende syge maa anbringes andetsteds, hvor Plads findes. Naar der vælges et passende Middeltal, er der derfor heller ikke nogen Grund til af Hensyn til Fordelingen af de syge efter Sygdommene at give de to Servicer en forskellig Størrelse. Derimod vil en saadan Foranstaltning være mindre formaalstjenlig for Sygehusets Drift og Økonomi, fordi Sygehusets Uniformitet derved brydes. Sengeantallet $80 + 80 = 160$ — som af mig foreslaaet — i Modsætning til $75 + 60 = 135$ formindsker ikke, men forøger Muligheden for ogsaa ved stigende Tilgang at kunne anbringe de syge efter Sygdommens Natur der, hvor de rettest hører hjemme, og Ordningen af Sengeantallet i regelmæssige Afsnit indenfor den enkelte Service gør det lettere, naar Sygetilgangen aftager, at regulere og reducere den daglige Drift.

ad 3. Af de i 3die Etage værende $40 + 40 = 80$ Senge er der beregnet til Hudklinikken 56 Senge, til Øjenklinikken 4 Senge og til Øre- og Halsklinikken 20 Senge, hvilke Tal er efter Lægekorpsets Opgivelse. Det er klart, at dette maa medføre, at det ene af de to Afsnit maa undergaa Konstruktionsændringer, saaledes at de tre Klinikker ikke i det daglige Arbejde kommer i Berøring med hverandre. Men denne Foranstaltning er ikke af saa indgribende en Natur, at Systematiseringen af hele Sygehuset „ganske ophæves“, som Lægekorpsen udtaler. Heldigere vilde det selvfølgelig være, om 3die Service raadede helt over begge Afsnit, og Chefen paa denne Klinik har da ogsaa udtalt for mig, at 56 Senge ikke vil være tilstrækkeligt for ham gennemgaaende, men ofte vil blive overskredet, altsaa medføre enten Anbringelse af Ekstrasenge eller Benyttelse af Telte. Hvis Hudklinikken fik overladt begge Afsnit, vilde der kunne indrettes Pladser til de to andre Klinikker i Tagetagen, hvor der vilde kunne indrettes særlig gode Lokalteter og, om det ønskedes, skaffes Ovenlys.

ad 4. Der er lagt først og fremmest Vægt paa at skaffe de syge smukke, lyse og tiltalende Lokaler, men for øvrigt har Lægekorpsen i sin Bemærkning her fuld Ret, der er ved Grupperingen af Sengene i Afsnit lagt al Vægt paa, at det daglige Arbejde paa Sygestuerne og den daglige Administration — som fremhævet i Redegørelsen — kan foregaa paa effektiv Maade, let og uden nødvendige Udgifter. Det er jo netop det, der skal opnaas ved et fuldt ud gennemarbejdet, systemiseret Hospital. Som fremhævet i den oprindelige Redegørelse afgiver den foreslaaede Bygning til Sygebehandling nemlig i lige Grad Betingelser for en Udvidelse af Underbringelsesmulighederne, hvis Sygetilgangen til Sygehuset stiger, og en Indskrænkning ved halv eller hel Lukning af Afsnittene, naar Sygetilgangen synker.

Lægekorpsen skriver: „Den angivne Form af 16-Sengs Stuerne er uheldig, idet Sengene maa opstilles saaledes, at Lyset fra de Sengen modsatte Vinduer falder i Øjnene, og ofte vil der være Træk fra Vinduerne fra Sengenes Hovedende“.

Om Formen for en Sygestue er der vidt forskellig Mening. For store Stuer paa 16—20 Senge er den langagtige Form med Sengeopstilling som angivet efter min Formening den bedste. De mange Forsøg, der er gjorte paa at give de store Stuer anden Form eller opstille spanske Vægge m. m., kan have nogle Fordele, men saa til Gengæld andre Ulemper. Lyset fra de Sengen modsatte Vinduer generer erfaringsmæssigt ikke Patienten paa Grund af Stuens Bredde og særligt ikke, naar Vægfarven gøres lys med et svagt grønligt Anstrøg. Derimod faar alle Patienterne ved denne Stueform et lyst og tiltalende Leje i Modsætning til Patienterne i den dybe, firkantede Stueform med Vinduer langs den ene Væg og Sengene opstillede ud fra de to Sidevægge, hvor Patienterne ganske vist faar Sidelys, men kun de Patienter, der ligger Vinduerne nærmest, ligger lyst og godt. Da Sengene ikke stilles umiddelbart op langs Vinduessiden, men noget inde i Stuen, vil Træk fra Vinduet ved Sengens Hovedende, naar Vinduet er lukket ordentligt, neppe mærkes, maaske forfriske.